

Kázání při mši svaté o Zeleném čtvrtku

Mons. Petr Piřha

1. dubna L. P. 2021

Bratři a sestry,

dnes dopoledne shromáždilo se celé presbyterium diecézí a před svými diecézními biskupy obnovili své kněžské sliby. Opakovali ona nejdůležitější slova svého života: *Zde jsem*, slíbili mu poslušnost jako zástupci Kristovu a to, že budou pečovat s radostnou ochotou o ty, kdo jsou jim svěřeni. Každý z nás, laik i nevěřící občan, by si měl opětovně připomínat, že tak či onak bude jednou skládat účty z péče o druhé, kteří mu byli svěřeni. Každý takovou povinnost má. Dnes bychom měli vyslovit vděčnost všem zdravotníkům, kteří již rok pracují bez oddechu v těžkých podmínkách epidemie. Měli bychom poděkovat také učitelům, kteří jsou na tom obdobně a v naprosté většině si vedou zdatně a zodpovědně. Jmenuji tyto dvě skupiny proto, že právě jim je svěřeno mnoho lidí. Spolu s poděkováním však musím vyslovit i výzvu, abychom si všichni, opravdu všichni a především ti, kdo stojí v čele státu a v rozhodujících pozicích pravdivě odpověděli na otázku, jak je to s námi, a vyvodili z toho potřebná předsevzetí. Ono to nejde nikdy dokonale, ale čím náročnější je situace, tím je vážnější vinou nestarat se o druhé a zabývat se jen vlastními zájmy.

Teď večer slavíme památku Velikonoční večeře Páně. Synoptikové se zabývají v části tomu věnované ustanovením Svátosti oltářní. Když o tom přemýšlím, zjišťuji, že jde o zrození svátostného chleba a kalicha. Uvažuji takto. Podle slov sv. Jana *bylo na počátku Slovo*. Slovo ve významu *Logos*, tj. *Smysl*. Smysl ovšem má jen to, co je uspořádané, co má řád, který je opakem chaosu, zmatku. Sv. Jan dále říká, že *Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi*. Uvažovali jsme už o neděli Květné o tom, co se stalo při zvěstování Páně. V dnešní úvaze se opřeme o to, že *Maria uvěřila*. Motiv uvěření se tu neobjevuje poprvé. Už Abrahám uvěřil. Uvěřili mnozí, které Kristus uzdravil, a uvěřili také apoštolové, že chléb, který Ježíš požehnal, lámal a podal jim ho, je jeho tělem a víno v kalichu, z něhož jim dal pít, je jeho krví. Necháпали z toho vůbec nic, ale uvěřili. Co vlastně je tělo a co je krev? Tělo jako takové je statické a nebýt proudící krve, bylo by mrtvé. Krev proudí tělem a oživuje je hnána srdcem. Sama fyziologie krevního oběhu je velikým tajemstvím. To nebudu rozebírat, ale odpovím na otázku, co je tou krví? Nic jiného, než Boží láska.

Evangelista Jan o tom všem mlčí. Zato jako jediný vypráví epizodu o umývání nohou. Proč mohl pominout ústřední bod v líčení ostatních evangelistů? Proto, že pochopil, co zaznamenal ve svém listě: *Bůh je Láska!* Pochopil, že

láska je spojující, smysl (Logos) dávající, že je to život sám. Z lásky vzejde-me, pro ni jsme stvořeni. Odvážím se říct, že jsme natolik, nakolik milujeme. Sv. Pavel mluví o hříchu, který je vždy projevem nelásky, jako o *mrtvých skutcích*, jako o nekrotických částech, které z našeho života odpadnou. Je-žíš umývá apoštolům nohy. To je skutek. Upozorňuje, ba nařizuje, že mají takto sloužit i oni. O skutcích lásky nás poučuje ve výkladu o víře apoštol Jakub ve svém listě. Říká, že *víra beze skutků je sama v sobě mrtoá*. Vraťme se nyní k tomu, co jsem řekl o víře na začátku. Víra je nutným předpokladem pro příchod lásky. Nesmíme se dát zatlačit žádnými vlnami ani strhujícími víry zla a zloby a musíme pevně věřit v moc Boží lásky. A proto se musíme modlit o víru, která je Božím darem, abychom ho pak mohli žádat o milosr-denství a spásu. Není to snadné, protože nedostatek lásky v okolním světě nám brání uvěřit.

Víme, že *Boha nikdy nikdo neviděl*. Víme však, že ho mnoho lidí zakoušelo. Kde a kdy? Když pocítili Boží pomoc a lásku, kterou nám přinesli a projevili lidé. Proto čteme v Písmu: *Okuste a vizte, jak dobrý je Hospodin*. A to můžeme okoušet a prožívat každý den, když vědomě přijímáme Tělo a Krev Páně. Vědomě, tj. s vědomím nezaslouženého daru. Drzá představa, že na toto in-timní setkání s Kristem, kdy On přijde, aby bytoval v nás a tím nám umožnil, abychom my bytovali v Něm, máme právo, je rouháním, protože se stavíme nad Boha.

Co z toho na závěr můžeme usoudit? Dvě věci. Předně, že Krista můžeme hlásat a je to dobře, ale nebudeme moc úspěšní, když ho zároveň nebudeme uskutečňovat. Pamatujme na Jeho výrok: *Co jsem učinil já vám, číňte i vy (dal-ším)*. Druhá je podobná, ale ještě závažnější. Bylo řečeno samotným Bohem: *Bohové jste. Žádné lživé hadí: Budete jako Bůh. Ne, Bohové jste. A to tehdy, kdy se stanete skutečnými lidmi, kteří budou jako Kristus, který o sobě řekl, že je Syn člověka*. Tomu Buď chvála, čest a sláva na věky. Amen.